

Κυρίες, κύριοι, αγαπητοί συνάνθρωποι,

Αρχικά θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για τον χρόνο που διατίθεστε να μου αφιερώσετε και τους διοργανωτές για την ευκαιρία που μου έδωσαν να σας μιλήσω. Η ομιλία μου έχει θέμα τις κοινωνικές ανισότητες και συγκεκριμένα τις ανισότητες σε βάρος των γυναικών, επειδή, ναι, συνεχίζονται και σήμερα σε αρκετά μεγάλο βαθμό για την εποχή μας.

Το γυναικείο φύλο από το παρελθόν θεωρούνταν κατώτερο του ανδρικού. Οι γυναίκες δεν είχαν πολιτικά δικαιώματα ή ιδιαίτερη κοινωνική ζωή και εξαρτιόνταν μονίμως από κάποιο αρσενικό, τον πατέρα στην αρχή τον σύζυγο στη συνέχεια. Έτσι, μια γυναίκα, παρά τα ενδιαφέροντά της, δεν μπορούσε να ασχοληθεί με την ανάπτυξη των ικανοτήτων της σε κάποιον τομέα πέραν των εργασιών μέσα στους τοίχους του σπιτιού της.

Αλλά από πού πηγάζει αυτή η κατωτερότητα της γυναίκας; Λογικά από την υστέρηση σε σωματική δύναμη, πράγμα που την έκανε ανίκανη να συναγωνιστεί το μυϊκά δυνατότερο φύλο, το ανδρικό. Και αφού αποκλειόταν και από την εκπαίδευση, το μόνο που της έμενε για να ασχοληθεί ήταν το νοικοκυριό.

Όμως, γιατί αυτό να επιδρά και στις σύγχρονες κοινωνίες που η σωματική δύναμη είναι ένα από τα λιγότερο σημαντικά προσόντα; Η θέση της γυναίκας στη σημερινή εποχή έχει βελτιωθεί σημαντικά. Έχει κερδίσει τα πολιτικά, κοινωνικά και ατομικά της δικαιώματα, όπως και το δικαίωμα στην εκπαίδευση. Έτσι, της παρέχεται πλέον ένα αρκετά μεγάλο μέρος των ευκαιριών που παρέχονται στον άντρα. Όμως, ας σταθούμε για λίγο στη φράση «μεγάλο μέρος». Το ξέρετε ότι δεν έχουμε δει ποτέ γυναίκα πλανητάρχη, οδηγό στην Formula 1 ή να πατάει στο φεγγάρι; Επίσης, μια γυναίκα, σπάνια καταλαμβάνει διευθυντικές θέσεις σε μια εταιρεία καθώς λέγεται ότι δε διαθέτει διοικητικές ικανότητες. Ακόμη, στον ιδιωτικό τομέα οι μισθοί των γυναικών είναι κατά κανόνα κατώτεροι από εκείνους των ανδρών.

Και όλα αυτά στις ανεπτυγμένες χώρες, στις χώρες που επικρατεί μιας μορφής ισότητα. Ας τολμήσουμε όμως να αναφερθούμε και στις μη ανεπτυγμένες χώρες, στον λεγόμενο Τρίτο Κόσμο. Καθώς η λέξη ισότητα είναι εκτός των τοπικών λεξικών, η γυναίκα εξακολουθεί να είναι «υπό του ανδρός», δεν έχει κανένα δικαίωμα, ο άνδρας της μπορεί να την πουλάει, να τη χτυπάει ή ακόμα και να τη σκοτώνει. Επιπλέον, λόγω της έλλειψης επαρκούς ιατρικής φροντίδας, πολλές γυναίκες κινδυνεύουν από σοβαρή μόλυνση και ως αποτέλεσμα θάνατο κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης ή του τοκετού.

Αυτή όμως η κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί. Σε μια εποχή που η τεχνολογία και η ποιότητα ζωής αναπτύσσονται με ραγδαίο ρυθμό, είναι ακατανόητο να συνεχίζουν να υπάρχουν τέτοιες αντιλήψεις και στερεότυπα. Ακόμη, αν και πολλοί μπορεί να μην το κατανοούν, είναι αυτονόητο: Όπως έχει πει και η βραβευμένη με Νόμπελ Ειρήνης Μαλάλα Γιουσαφζάι «**Δεν μπορούμε όλοι να πετύχουμε, όταν οι μισοί από εμάς κρατιούνται πίσω**».

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

Ιωάννα Κουκουζέλη, Γ2